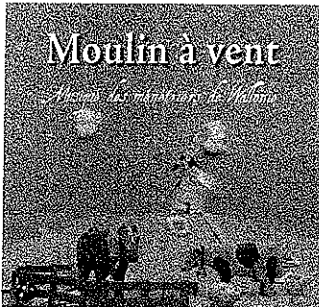

Moulin à Vent
Musique des
Ménétriers de
Wallonie

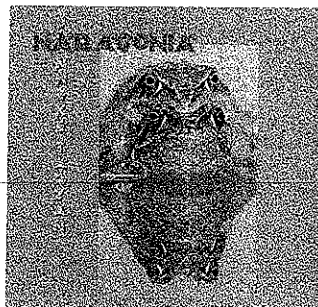
Eigen productie
36:46

Naragonia

Janneke Tarzan

Appel Rekords APR1313
42:07

Twee Violen en een
Bas, Madlot, Tjane &
Lirio

De Manuscripten

CUP 8034
64:42

Wé-nun Henk

Over de liefde en
andere duivels

SIL 176
44:23

€ 15

Het gaat goed met de volksmuziek in België. Getuige daarvan dit bijzonder fraaie plaatje van een groep enthousiaste jonge muzikanten uit Wallonië, die luistert naar de naam Moulin à Vent. Anne-Sophie Van Haepere en Denis Laoureux spelen doedelzak, Laurence Colin zingt, Arnaud Pêtre speelt viool en Stéphane Colin hanteert altviool en draailier. Dit moet zowat de meest frisse cd met volksmuziek uit onze gewesten zijn die we hier de jongste jaren mochten ontvangen. Een groot deel van de Waalse populaire muziek is verloren gegaan bij gebrek aan interesse. Het handvol publicaties dat bewaard bleef, bestaat voornamelijk uit liederenbundels. Moulin à Vent moest voor zijn repertoire van instrumentale muziek dus vooral putten uit anonieme of gesigneerde muziekboekjes van de 19de-eeuwse *ménétriers* of speelmannen, zoals Jean-Guillaume Houssa, François-Joseph Jamin, Joseph-Gaspard Wandembille en Henri Lambert. De groep maakte een mooie keuze van contradansen, klaagliederen, schottisches, marsen en maclottes, waarmee ze boeiende en aantrekkelijke muziek brengt. Bij de cd zit een zeer verzorgd boekje, met een historische situering van de Waalse traditionele muziek en informatie over alle nummers, zowel in het Frans als het Nederlands en zelfs in het Engels. Moulin à Vent is wat ons betreft een kanshebber voor Gooikoorts 2008.

René Warny

Pascale Rubens en Toon Van Mierlo – ook in het dagelijks leven een koppel – zijn als duo Naragonia in vrij korte tijd al aan een tweede cd toe. Ze schreven alle nummers zelf, elk ongeveer de helft van het materiaal. Allebei hebben ze met een uitgebreid instrumentarium heel wat muzikale capaciteiten in huis. Samen bespelen ze het diatonische accordeon, viool, doedelzak, hobo, klarinet en sax. Toch laten ze zich op deze cd nog flankeren door een aantal, in de folkwereld bekende, gastmuzikanten, onder wie Wouter Vandenabeele en Maarten Decombel, waarmee ze ook het Naragonia Quartet vormen. Kwaliteit genoeg dus. Deze productie kunnen we het best omschrijven als een verzameling verhaaltjes, miniatuurtjes, meestal met een melancholische ondertonen en in mineur. Door de vele toonovergangen krijgt het geheel soms zelfs een avant-gardistisch tintje. Mensen die bekend zijn met de *Gymnopédies* (pianocomposities) van Eric Satie in de klassieke muziek, zullen hier heel wat aanknopingspunten vinden. Heel de cd mag als rustig en kabbelend beschouwd worden, met hier en daar een opflakking van virtuositeit. De doedelzak en het diatonische accordeon, allebei meesterlijk bespeeld, voeren wel de boventoon. Pascale zingt ook twee lieflijke Franse liedjes, net als de rest van de nummers perfect uitgevoerd en getuigend van grote originaliteit. Toch zal één en ander voor de gemiddelde volksmuzikant niet altijd muzikaal te begrijpen zijn.

Wilfrid Moonen

De Stichting Volksmuziek Nederland - tegenhanger van Muziekmozaïek vzw in Vlaanderen - gaf recent vier muziekhandschriften uit de 18de en 19de eeuw opnieuw uit, om de verspreiding van de traditionele muziek in de Lage Landen te bevorderen. Guy Roelofs haakte in op dit prachtige initiatief en nodigde, naast zijn eigen band *Tjane*, drie van de beste Nederlandse folkgroepen uit om een keuze te maken uit die manuscripten en er een hedendaagse interpretatie aan te geven. Het resultaat is te beluisteren op deze cd. De vier groepen hebben elk hun eigen aanpak. Twee Violen en een Bas brengt muziek zoals die destijds te horen was in de Nederlandse muziekherbergen en schouwburgen: zwaar gespeelde kamermuziek, met veel respect voor de traditie. Lirio is een jonge folkbalgroep, die de oude melodieën netjes afstoft en er flink wat schwing in brengt. Bij Madlot, een kruising tussen 't Klikske en Jan Smed, staan doedelzak en trekkzak centraal, maar ook de samenzang mag er best zijn. Tjane steekt de traditionals dan weer in een modern jasje. Opvallend bij hen is het leuke samenspel op fluit, viool en discrete doch opwindende percussie, alsook de mooie vocals van Vlaams bandlid Nele Martens. Kortom: een cd met volksmuziek uit onze contreien, keurig gespeeld, met heel wat afwisseling en boeiend van begin tot slot.

René Warny

De Nederlandse groep Wé-nun Henk bestaat uit zeven muzikanten die niets liever doen dan in archieven snuisteren om er traditionele Nederlandstalige liederen op te diepen. Al twaalf jaar proberen ze oude ballades en ondeugende verzen in een fris muzikaal jasje te stoppen. Op hun vierde album klinkt dat al lang niet meer als 'proberen'. Ze durven een loopje te nemen met de originele tekst en muziek om dan toch altijd weer tot de kern van het lied te komen. Wé-nun Henk slaagt er in om oude liederen springlevend te houden voor een groot publiek. De groepsleden zelf steken niet onder stoelen of banken dat ze de mosterd haalden bij boegbeelden als de onlangs overleden Dirk Van Esbroeck en Harrie Franken. Hoewel de titel van hun nieuwe cd, *Over de liefde en andere duivels*, meer vuur voorspelt, klinkt deze plaat in vergelijking met hun vorige uitgaven wat minder opzwevend. Terwijl de groep vooral bekend stond voor het veroorzaken van de nodige ambiance op de dansvloer, is hun recentste plaat meer een luister-cd geworden waarvan je vanuit je luie zetel de klanken op je af kan laten komen. De teksten zijn er niet liefelijker op geworden. Maagden komen bruid aan hun einde, mannen op vrijersvoeten moeten het telkens weer bekopen. Kortom, wie bij volksliedjes denkt aan brave dichtregels, zal even de oren moeten dichtknijpen voor teksten over incest, verkrachting en andere verschijnselen uit 'die goeie ouwe tijd'.

Mieke Evenepoel